

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง เห็นธรรมด้วยตนเอง

โดย บุญส่ง อินทวิรัตน์

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เห็นธรรมด้วยตนเอง บุญส่ง อินทวิรัตน์

คุณบุญส่ง อินทวิรัตน์ ได้ปฏิบัติกรรมฐานตามหลักพระพุทธเจ้าสอน คือ “ทางสายเอก” แสดงว่าคุณบุญส่ง อินทวิรัตน์ ได้เห็นธรรมด้วยตนเอง **“ปัจจุตัง เวทิตฺโพ วิทยุหิ”** รู้ได้เฉพาะตนเท่านั้น เป็น อนิจจัง ทกขัง อนัตตา มองเห็น อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต อาตมาขออนุโมทนาคุณบุญส่งที่ **อ่านตัวออก-บอกตัวได้-ใช้ตัวเป็น** นี่คือการถูกต้องแล้ว **-มองเห็นตัวตาย** นี่คือการเกิด-ดับ ทกขณะลมหายใจแล้ว ขอเชิญทุก ๆ ท่านเข้ามาพิสูจน์ความถูกต้องกันต่อไปเถิด

พระภิกษุสงฆ์ แสงธรรมผ่องอำไพ

ข้าพเจ้าและภรรยา นายบุญส่ง นางพรศรี อินทวิรัตน์ กราบบูชานมัสการท่านหลวงพ่อบุญส่งพระภิกษุสงฆ์ วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี เป็นปณิธานศรัทธา ที่จักได้ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ได้มีโอกาสทำบุญอะไรสักอย่างที่เป็นถาวรวัตถุและใช้ประโยชน์เกื้อกูลงานปฏิบัติธรรมภาวนา ข้าพเจ้ามีภรรยาที่น้อย แต่ศรัทธาในองค์พระศาสดาอย่างไม่รู้แปรปรวน จะเกิดอีกก็พันชาติก็ขออธิษฐานทุกภพทุกชาติ ขอให้มีโอกาสเจริญสมาธิภาวนา เข้าใกล้พระพุทธศาสนา ได้เกิดในปฏิรูปเทสน์ปรากฏพระพุทธศาสนาเป็นที่พึ่ง มีหลายแห่งหลายมุมที่ปรากฏในคำสอนของหลวงพ่อบุญส่งพระภิกษุสงฆ์ วัดอัมพวัน ที่ได้จัดปลื้มบุญและปลุกวิญญาณที่ถูกสลายไปให้กลายเป็นหินของข้าพเจ้าให้ตื่นขึ้นมา เหมือนดอกบัวมดโคลนตมโผล่ขึ้นมาจับรวงข้าวของอรุณรุ่งกับแสงทองแสงธรรมผ่องอำไพ เมื่อได้สัมผัสคำสอนและวิธีสอนของหลวงพ่อบุญส่ง

หลวงพ่อบุญส่งเอ๋ยถึงบางตอนว่า **นึก** เป็นอดีตของ **รู้** ตอน **นึก** คิดก่อน พอ **ตัวรู้** มันเกิด **ตัวนึก** มันเป็นอดีต เมื่อสติเลื่อนไหลขณะเดินจงกรม ยืนจงกรม สติเลื่อนไหลจากกลางกระหม่อมลงสู่เบื้องปลายเท้า ที่ผ่านมานั้นเป็นอดีตแล้ว เมื่ออย่างเท่าชาย ย่างหนอพวยยับขวยย่างหนอพวยเป็นอดีตไปแล้ว ครั้นมาถึงวิธีอธิบาย เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ข้าพเจ้าได้พบ ได้ฟังหลายสำนักอาจารย์สอนและเทศน์ แต่อธิบายไม่รู้เรื่อง

จนกระทั่งข้าพเจ้าได้มาพบคำอธิบายขยายความของหลวงพ่อบุญส่งพระภิกษุสงฆ์ ตรงรอยเชื่อมต่อพรมแดนเกิดตายหรือองค์แห่งภพ ระหว่างพรมแดนเกิดและพรมแดนตายที่มาประชิดติดกัน ทั้งช่วงห่างกัน จังหวะพอดีพอดีของ จุดเชื่อมต่อพรมแดนเกิดและตาย คือ **เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป** มันมีช่องว่างและช่องประชิดอยู่ในจังหวะนี้ ตรงจุดนี้ปรากฏมีองค์แห่งภพ **วาง** ในว่าง ประชิดเป็นรอยเชื่อมต่อจังหวะอย่างเหมาะสมเหมือนพอดีพอดี **ทำให้คนเราไม่รู้สึกรู้ว่า ตนเองตายอยู่ทุกลมหายใจเข้าออก และตนเองเกิดอยู่ทุกลมหายใจเข้าออก** เหมือนกับวิชาหลักกลศาสตร์ ที่ลูกตุ้มถ่วงน้ำหนักมันอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลกของจักรวาล ลูกตุ้มถ่วงน้ำหนักสามารถขับเคลื่อนกลไก ฟันเฟืองให้หมุนไปตลอดชั่ววนาตาปี ไม่ต้องหยุดเลย ไม่ต้องใช้เชื้อเพลิง ไม่ต้องใช้เครื่องยนต์ลดซับซ้อนดัดแปลงลักษณะ ๓ แก้วของจุด เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป และ **องค์แห่งภพ** ของคำว่า **ภวังค์**

ตรงจุดนี้ ข้าพเจ้าสว่างโลกโพลางของดวงปัญญา สว่างไสวอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน นับแต่เกิด ก็เพียงจะมาพบวิธีการอธิบายแบบลด ด้วยกุศโลบายง่าย ๆ เรียบ ๆ แต่ลุ่มลึกถ่วงถึง สว่างเหมือนใครเอาดวงอาทิตย์ไปวางไว้ในกลางวิญญานของข้าพเจ้าเลยทีเดียว แต่ก็มีได้หมายถึงว่าข้าพเจ้าที่กักเอาไว้ รู้แล้ว รู้แล้ว เปล่าเลย ข้าพเจ้ายังพลาดหลายจุดหลายประเด็น จึงปรารถนาเข้าใกล้พระภิกษุสงฆ์ วัดอัมพวัน **ไตรจิตถึงหลวงพ่อบุญส่ง** ความตั้งใจจริงนั้น ข้าพเจ้าปรารถนาจะไปกราบนมัสการหลวงพ่อบุญส่งด้วยตนเอง แต่ติดขัดด้วยวิบากกรรม

ข้าพเจ้าป่วยเป็นโรคหัวใจ ส่วนคุณพรศรี ภรรยาของข้าพเจ้าก็ป่วยเป็นโรคกระดูกข้อเสื่อม กล้ามเนื้อเกร็ง เป็นวิบากกรรม เจ้ากรรมนายเวรเขาตามมาทวงหนี้ก็ชดใช้เขาไป แต่ไม่เคยคิดทำชดเชยแทน นึกแต่ว่าชดใช้หนี้กรรม ขอตั้งจิตอธิษฐานสร้างกุศลผลบุญ ได้ทำบุญทำประโยชน์ให้เป็นเครื่องทดแทน แสดงกตัญญูต่อบุญคุณต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งการทำบุญเท่านี้เห็นจะได้เพียงฝนละออง เมื่อเทียบกับวิบากกรรม แต่ก็จักขอตั้งปณิธาน ชดใช้เขาไปเรื่อย ๆ คงถึงเช้าสักวัน สิ้นสุดเวรกรรม หลุดพ้นภพชาติกันเสียที

ก็เพราะป่วยไข้ จึงยังไม่สามารถมากราบหลวงพ่อบุญส่งด้วยตนเอง เท่าที่ทำได้คือส่งปัจจัยมาถวาย แต่นึกเองเองว่าหลวงพ่อบุญส่งทราบดีอยู่แล้ว คงให้อภัยที่ไม่ได้มาถวายด้วยตนเอง อธิษฐานจิตขอให้มีโอกาสมากับหลวงพ่อบุญส่ง ก่อนจะถูกเผาเป็นขี้เถ้าละลายคืนแก่ธรณี

ข้าพเจ้าได้แอบอธิษฐานจิต ใช้วิธีส่งโทรจิตติดต่อกับหลวงพ่อดังกล่าวหลาย ๆ ครั้ง หลังเดิน ยืน นั่ง ทำสมาธิแล้ว จะใช้วิธีส่งกระแสจิต โทรจิตติดต่อกับหลวงพ่อดังกล่าวได้จึงหะว้างพอดี ทำอย่างนี้ติดต่อกันมาตั้งแต่วันที่ ๑๑ พ.ค. ถึง ๒๓ พ.ค. ๓๕ ได้รับคำตอบจากหลวงพ่อดังกล่าวว่าท่านจะเชื่อหรือไม่ว่า โทรจิตสื่อสารทางจิตเป็นของจริง มีจริง ทำได้จริง ถ้าไม่เชื่อต้องลองปฏิบัติสมาธิ

ทางสายเอก บัจฉิตัง

รูปแบบการสอนธรรม เจริญสมาธิภาวนา วิปัสสนากรรมฐาน ก็มีหลากหลาย ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือมาหลายสำนัก ฟังคำอธิบายมาบ้าง จนแล้วจนรอดก็ยังมีปัญหาแก้ทางเตาเตาแ่งอึ้งอยู่เท่าเดิม ทั้ง ๆ ที่จิตใจรักทางฝึกสมาธิแล้วมาสนใจมาฝึกหาหลวงพ่อดังกล่าวเพราะได้ดูโทรทัศน์ รายการแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ข้าพเจ้าขอบอกขอบใจลีลาการเทศน์ของหลวงพ่อดังกล่าว ท่านเทศน์แบบชาวบ้านพูดกับชาวบ้าน มนุษย์พูดกับมนุษย์ ไม่ใช่แบบหอคอยงาช้างพูดกับคนข้างล่าง

จากนั้นก็ไปติดตามหาหนังสือตามแผง ใครเขาเขียนถึงหลวงพ่อดังกล่าว มีก็เล่มหาซื้อมาอ่าน ก็สำนักก็ซื้อมาอ่าน ไม่จุใจมาถึงออกถึงใจเอาที่ตอนที่ได้มาซื้อหนังสือ กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ ของหลวงพ่อดังกล่าว ได้จากร้าน “ดวงกมล จังหวัดขอนแก่น” ซื้อมาประมาณสิบเล่ม อ่านเล่มละไม่ต่ำกว่า ๓๐ จบ อ่านชนิดแกะกันออกมากำต่อคำเลย ทุกเล่มทุกฉบับจะอ่านอย่างน้อย ๓๐ จบ ทวนกลับไปกลับมาอยู่อย่างนั้น

จากนั้นก็เอาหนังสือไปทำบุญเผยแผ่ให้ท่านผู้อื่นเขาได้อ่านกันต่อไป และตั้งปณิธานไว้ด้วยกันสองสามภรรยาว่า จะส่งเงินไปช่วยหลวงพ่อดังกล่าวในการจัดพิมพ์หนังสือ กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติเรื่อย ไปจนถึงห้าหมื่นบาท โดยวิธีทยอยส่งไปครั้งละมากบ้างน้อยบ้าง ขณะเขียนนี้สงวนดวงแรกไปทำบุญแล้วหนึ่งพันบาท และดวงสองสามร้อยบาท เหตุใดจึงศรัทธาแข่งแรงนัก คอยตามดูว่าข้าพเจ้านึกคิดกับแม่หม่มที่หลวงพ่อดังกล่าวเทศน์ ทั้งในโทรทัศน์และหนังสือ มีอะไรบ้าง ก่อนอื่นต้องขอกราบขออภัยที่ข้าพเจ้าเอ่ยถึงพระภิกษุสงฆ์ด้วยคำขออนุญาตเรียกหลวงพ่อดังกล่าว รู้สึกใกล้ชิดดี เหมือนไปนั่งอยู่ที่กุฏิท่าน แต่พอใช้คำว่า พระภิกษุสงฆ์แล้ว เหมือนไม่เห็นหน้าหลวงพ่อดังกล่าว ที่ใครเห็นหลวงพ่อดังกล่าวก็เห็นชื่อเขียนของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ากลับปลงอนิจจังตัวเอง หลวงพ่อดังกล่าวมีเมตตาจิตเปี่ยมล้นแท้หนอ ที่เมตตาให้เขียนเล่าประสบการณ์เจริญสมาธิภาวนา ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้ายอมรับสารภาพว่า ตนเองปัญญาทึบ

เรื่องมีดังนี้ เดิมที่ข้าพเจ้าใช้วิธีเจริญสมาธิ เดินจงกรมทุกวัน ๒ ชม และ ๕ ชม และนั่งทำสมาธิและยืนทำสมาธิ สลับกันไป แต่ทำทุกวันต่อเนื่อง นั่ง ยืน เดิน นอน ทำสมาธิหมดทุกอิริยาบถ จนกว่าจะหลับ ไป กลืนข้าวก็ทำสมาธิทุกคำไป

คันลึกลงไปปฏิบัติจนพบบาท มากี่หน่วงหนัก ก็ยังงืดงืดอยู่อย่างนั้น ทั้ง ๆ ก็รู้ ๆ ว่า ปฏิบัติจนพบบาทเป็นหัวใจ แสดงตนเป็นพุทธมามกะฝึกสมาธิก็หลายวิธี ปรมาจารย์ที่ฝึกสอนเผยแผ่วิปัสสนากรรมฐาน เจริญสมาธิภาวนา ดิทุกสำนัก ประเสริฐ แต่ว่าจริตของข้าพเจ้าไม่ถูกสเป็คก็อาจจะไม่ได้ จนแล้วจนรอดก็ไม่เห็นเหนือเห็นใต้ อาจารย์ทั้งหลายท่านอธิบายดีแสนดี ข้าพเจ้าก็ไปไม่รอดอยู่ย่นแล้ว ก็เกือบท้อแท้ หมดกำลังใจ กำลังทำอาการใจฝ่อแล้วว่า โอ้ชาตินี้ เราคง ไม่มีบุญวาสนา ได้เข้าถึงธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นแน่แท้แล้วหนอ ก็อ่าน

หนังสือกฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติของหลวงพ่อดังกล่าวอ่านเรื่อยไปเล่มละ ๓๐ จบ บางเล่มอ่านซ้ำถึง ๕๐ จบ ชนิดไม่ให้หลุดสายตา ไม่ให้หลุดพ้นจากสติ กลั่นกรองทุกคำทุกพยางค์เลยทีเดียว พิมพ์ผิดก็คำ ไม่ต้องให้ใครตรวจรูปฟ ข้าพเจ้าใช้วิญญานถอดวิญญานใส่ลงไปในอักษรทุกคำเลยทีเดียว อ่านมาอ่านไป เจอเข้าใจหลายจุดในคำอธิบายธรรมะ พองหนอ ยบหนอ ของหลวงพ่อดังกล่าวจะยกตัวอย่างให้ลอยเด่นเห็นกันชัด ๆ เลย

“ความนึกคิดเป็นปัจจุบัน พอรู้อบ ใจตัวนึกตัวคิด มันเป็นอดีต ตัวรู้เป็นปัจจุบันไปแล้ว พอความนึกคิดมันเลื่อนไหลลง ไป ถึงตอนที่เรารู้สึกเข้าใจ เรารู้สึกอึ้งขึ้นมา ใจตัวรู้ออ อึ้งเป็นปัจจุบัน ใจตัวนึกตัวคิดมันเลื่อนไหล ผ่านไปนั้นเป็นอดีต ไปแล้ว” เอาแค่นี้ ถ้าจับประเด็นไม่ถูก เดินชนต้นตาล ปีนต้นตาลไปลงอีกด้านกันเลยเขี้ยว ถ้าคนมีปัญญาเดินวนรอบต้นตาล โกวกระพือปีกก็พ้นต้นตาลพอดี ก็เท่านั้นเอง เห็นไหนครับ มันเส้นผมบังมุกเขากันอยู่ บังเหลี่ยมบังมมกกันอยู่นิด ๆ แค่นี้เอง แต่เข้าใจยาก ถ้าตอนไล่ตามจับประเด็นเพื่อหาความเข้าใจ พอรู้ออ อึ้งอย่างนี้เอง นั่นแหละสว่างโพล่งไปรังไร มันเกิดขึ้นแล้ว อันไหนเป็นอดีต อันไหนเป็นปัจจุบัน แยกให้ออก เอาต่อไป ข้าพเจ้าสอนตัวเองนะครับ ชัยอย่างหนอ ขาวอย่างหนอ พอขาวอย่างหนอนี้ ชัยเป็นอดีตไปแล้ว พอรู้ออแบบนี้ เต๋ยาสติมันเกิดปั๊บปั๊บ สัมผัสัญญะมันมา ตัวไม่มันหลุดไป

ตานี้ ตรงคำว่า ภวังค์ คำว่า ภวังค์ คำเดียวแค่นี้ ข้าพเจ้ายอมรับสารภาพว่า ตัวเองไม่มาตั้งแต่เกิดจนบัดนี้ใกล้เผาเป็นขี้เถ้าแล้วเพิ่งหายใจนิด ๆ เพราะได้อธิบายจากหลวงพ่อดังกล่าวนี้เอง หลวงพ่อดังกล่าว คำว่า ภวังค์ ไม่ได้แปลว่า คนง่วงซึมเศร้าเหม่อลอย ไม่ใช่อย่างนั้น ในทางธรรมะแปลศัพท์ถอดความได้จริง ๆ แปลว่า องค์แห่งภพ รอยเชื่อมต่อพรมแดนประชาติ และช่องว่างของประชาติระหว่างเกิดและตาย หรือแดนเกิดและแดนตาย มันประชาติและทั้งจังหวัดจังหวัดจังหวัดจังหวัด จังหวัดประชาติมันสัมพันธ์กัน ชนิดถ้าใช้ปัญญาขบคิด จะไม่พบช่องว่างของประชาติตรงจุด ภวังค์ ตรงจุดนี้ของพรมแดนเกิดและตาย จะตกนรกขึ้นสวรรค์ จะกลับมาเกิดเป็นคนอีกหรือเปล่า ก็ตรงกันพบหรือไม่พบกันตรงจุดนี้เลย ดูให้ดี ๆ นะครับ

กวางค์ มันไปแอบชกอยู่ตรงไหน เอะละครับ ข้าพเจ้าจะเปิดมิติทุกมิติที่ใคร ๆ อยากเห็นกันหน้าหน้า ที่หลวงพ่อบุญคุณภาวนาวชิรคุณเปิดมิติแห่งภพซ้อนเหลื่อม ๆ กันอยู่ให้ได้รู้ ได้เห็นกัน ไปบ้างแล้วเป็นบางส่วน ข้าพเจ้าทราบ ว่า หลวงพ่อบุญคุณ และเห็นอะไรมากกว่านี้ แต่ข้าพเจ้าก็ทราบว่ายังไม่ถึงเวลา ยังบอกไม่ได้ แล้วเราแอบมาขโมยดูกันก่อนเป็นไง *หลวงพ่อบุญคุณไว้รอกาลเวลาสุกงอม* ข้าพเจ้าทนนไม่ไหว อยากรู้ให้ได้ มันอะไรกันหนอ หลวงพ่อบุญคุณเอาไว้ มีจริงของชั้นยอดชั้นประเสริฐ ชนิดที่ถ้าท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ถึงวันที่หลวงพ่อบุญคุณเปิดพระเมตตาเมื่อไหร่ละก็ อ้าปากค้างตาค้างกันเลย

ถ้าใครเคยเรียนวิทยาศาสตร์สมัยเป็นเด็กคงเคยเรียนวิชากาลศาสตร์มากันทั่วแล้ว วัดถดตั้งนับไม่ถ้วนสามารถเคลื่อนที่ได้ด้วยอัตราความเร็วคงที่และคำนวณได้โดยไม่ต้องมีเครื่องยนต์จุดลาก มาถึงตรงนี้ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่า ไม่เห็นมันจะมาเกี่ยวกับอธิบายประสบการณ์แปลกประหลาด ผงหนอ ยบหนอ ของหลวงพ่อบุญคุณภาวนาวชิรคุณที่ตรงไหนเลย เกี่ยวชนิดผกผันหลอหลอมเป็นหนึ่งเดียวเลยเชียวหรือ

หลายครั้งเรามักได้ยินคำเทศนาเรื่อง **ไตรลักษณ์** ว่า **เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป** (โปรดสังเกตจังหวะวันพยางค์ให้ดี ๆ นะครับ) ท่านก็เทศน์แล้วเทศน์อีกซ้ำ ๆ ซ้อน ๆ วนอยู่ใน เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป แต่พระเดชพระคุณท่านมักจะมุ่งเจาะลึกเข้าไปในไตรลักษณ์ให้เห็น เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เป็นไตรลักษณ์ กล่าวเมื่อใด พุดเมื่อใด ก็ถูกเมื่อนั้น ตั้งแต่เกิดมาจนวันนี้ข้าพเจ้ายังไม่เคยพบใครอธิบาย ไตรลักษณ์ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ได้สว่างโปร่งใส เหมือนพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญคุณ สักรายเดียว เพิ่งมาพบของหลวงพ่อบุญคุณภาวนาวชิรคุณ ในหนังสือ กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ นี้เอง

ข้าพเจ้าจะอธิบายตรงคำว่า เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ถามว่า มันประชิดและห่างกันใช่หรือไม่ นี่ต้องถามแบบนี้ ข้าพเจ้าขอตอบว่า มันมีช่วงจังหวะว่างที่และห่าง คล้าย ๆ กระแสไฟฟ้าสลับผ่านหลอดไฟอย่างหลวงพ่อบุญคุณอธิบายนั้นแหละขอรับจริง เป็นความจริง ถ้าไม่เข้าใจ ไปมองดู เขาใช้วิธีการศาสตร์ ทำให้ลูกตุ้มเคลื่อนที่หมุน ตึกตัก ๆ ไปเรื่อย ๆ ได้ยังไง

ใครเคยเห็นไหมครับ ลูกตุ้มกลม ๆ มันทั้งเหวี่ยงขึ้นลง ตึกตัก ๆ วนไปวนมา ไม่ต้องใช้เครื่องยนต์จุดลากตั้งเลย มันเคลื่อนไหวได้ตลอดเวลา จิตวิญญาณของเรามันเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาตั้งหลักวิชากาลศาสตร์และดาราศาสตร์ จิตวิญญาณมันเคลื่อนไหวแล้วตามจับพลังงานให้รู้ทันให้เห็น จะไปทันไปเห็นพลังงานได้ยังไง ถึงจะได้เปิดมิติลึกลับเข้าไปสู่อดีตชาติ ปัจจุบันอนาคตได้ จะเอาสูตรสำเร็จสูตรไหนมาเป็นกฎแจเป็ดมิตินรก สวรรค์ มนุษย์ สามโลก จะเอาเทคโนโลยีชั้นยอดที่ไหนมาเปิดให้เห็นทะเลหลวงได้

ข้าพเจ้าก็แอบไปเห็นเข้าจนได้ ในคำอธิบายของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญคุณภาวนาวชิรคุณ พบตรงคำอธิบาย เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ว่าถึงลักษณะอาการของไตรลักษณ์ แต่หลวงพ่อบุญคุณ ท่านอธิบายแบบละเอียด ชัดเจนโดยหากอ่านหนังสือกฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ ให้ดี ๆ จะเห็นว่าหลวงพ่อบุญคุณไปปริศนาทั้ง ๆ ไว้ให้เป็นค้อมือเอาเป็นเฉลย

ข้าพเจ้าก็แอบไปพบพรมแดนเกิดตาย ช่องว่าง ช่องประชิด จะเรียกว่า จังหวะว่าง จังหวะประชิด เหมือนกระแสไฟฟ้าสลับวิ่งผ่านหลอดไฟ มันดับสว่างสลับกันอยู่ด้วยอัตราที่ยิบจนตาเนื้อเรามองไม่เห็น ตรงจังหวะห่าง จังหวะประชิด พรมแดนเกิดตายมันห่างกัน โกลและไกลชนิดปลายหัวเข็มไต่ทามหาสมุทรปานนั้นเลย นึกเทียบดูนะครับ เมื่อเอาปลายหัวเข็มไปเทียบกับมหาสมุทรปานนั้นเลย นึกเทียบดูนะครับ เมื่อเอาปลายหัวเข็มไปเทียบกับมหาสมุทรว่า จังหวะทั้งช่วง จังหวะประชิด พรมแดนเกิดและตาย มันมี **"ว่าง"** เสี้ยวจิ๋วของจิ๋วชนิดต้องต้องทะลุนิวเคลียส ยิงนิวเคลียสทะลุออกไปจะพบ **"ว่าง"** ตรงจุดนี้ เกิดพลังงานที่เราเรียกพลังงานนิวเคลียร์ แต่ข้าพเจ้าไม่ขอเอ่ยถึงเรื่องนิวเคลียร์ ทั้ง ๆ ของจริงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าค้นพบนิวเคลียร์มากว่า ๒๕๓๕ ปีแล้ว ข้าพเจ้ามุ่งประเด็นจะเสียดแทง "ว่าง"

ในจังหวะห่างจังหวะประชิดพรมแดนเกิดดับหรือเกิดตายของไตรลักษณ์ที่ว่า เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ตรงจุดนี้ ดีประเด็นแตกทะเลโลกเลยขอรับ **พระพุทธศาสนาเหนือขึ้นกว่าวิทยาศาสตร์ เพราะวิทยาศาสตร์ใช้เหตุผลอธิบายได้ แต่ปริศนารวมกฎธรรมของพระพุทธองค์เกินกว่าเหตุผลจะอธิบายได้** พระตถาคตให้วิชาดีไว้แล้วครับ แต่เราลืมใช้ คือ **"สมาธิ"** ตัวเดียวนี้แหละครับ เปิดมิติได้ทุกมิติ เปิดโลกได้สามโลกทะเลถึงกันโปร่งใส ใสกว่ากระจก **"สมาธิ"** ตัวเดียวนี้แหละครับ ในคำอธิบายของหลวงพ่อบุญคุณภาวนาวชิรคุณ ในหนังสือกฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ ฟ้าเปลี่ยนสีเลยขอรับ กลับไปอ่านบททวนดูทุกเล่มให้ดี ๆ อีกร้อยครั้งเกิดครับ

ส่วนนี้จะเล่าถึงเรื่อง **"ไตรจิต"** ที่ข้าพเจ้าส่งไปถึงหลวงพ่อบุญคุณภาวนาวชิรคุณ ว่าทำอย่างไรธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะบอกว่ายากก็ไม่ยาก จะว่าง่ายก็ไม่ใช่ คือไม่ใช่ทวิภาค ไม่ใช่ของคู่ เป็นหนึ่งเดียว เช่น สองแขนในหนึ่งกายหลายใจในกายเดียว นึกออกไหมครับ หลายใจในกายเดียว จิตวิญญาณเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ถ้าเราโล่งใจไว้หัวใจจิตวิญญาณ

มันหยุดนิ่งแล้วค่อยรอฟบพระธรรม เข้าถึงธรรมะ ตายแล้วเกิดจนกระดูกกองเป็นภูเขา ก็เข้าไม่ถึงธรรมะ เหมือนอย่างกับว่า เราบอกว่า “ฉันยืนหยุดนิ่งอยู่กลางดิน” หรือ “ฉันนั่งสมาธินิ่ง ๆ อยู่บนพื้นดิน” ถ้ามจริง ๆ เกอะ มันนิ่งที่ไหน โลกที่ถนัดนิ่ง แผ่นดินที่ฉันนั่ง มันคงหม่นจืดขุ่นกลุ่กขาง เราก็เลยไปหลงติดกับประเด็นที่ว่า “หยุดนิ่งไม่เคลื่อนไหว” จึงจะเข้าถึง

แท้จริง “เคลื่อนไหวอย่างระบบคลิ่น เป็นระเบียบในความหยุดนิ่ง” ต่างหากจึงเข้าถึงธรรมะ ถ้าทบทวนตรงจุดนี้ เอาไปใช้ในวิชาไตรจิตกันเลยทีเดียว **เรียนธรรมะแล้ววางนอน เรียนแล้วซึมเศร้า นั้นแสดงว่า ยังไม่เข้าใจธรรมะของพระพุทธเจ้า ถ้าเข้าใจ ยิ่งเรียนยิ่งขยัน ไม่ต้องมีไครมาบังคับ มันขยันอยู่ในตัวของมันเองเพราะตัวรู้ ตัวตื่น ตัวสว่าง มันพาไปเอง มันเคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบระเบียบในความหยุดนิ่ง** ตรงนี้แหละอย่างที่มีผู้กล่าวว่า “เราเดินหรือไปเหยียบสวิตช์แห่งกาลเวลาเข้าไป จึงเกิดภาพย้อนอดีต เปิดมิติแห่งภพชาติย้อนหลังและล่วงหน้าได้”

วันไหนข้าพเจ้ามาได้เดินจงกรม ไม่ได้นั่งสมาธิ ไม่ได้ยืนสมาธิ รู้สึกนอนไม่หลับ เหมือนกินข้าวลิมกลินน้ำ ถ้าได้สักวันละ ๓ ชั่วโมง ตอนกลางคืน แหมมันสบายบอกไม่ถูก เดินจงกรม ไป ยืนสมาธิ นั่งสมาธิ แล้วตอนนี้ก็ทดสอบตนเอง ขอสอบผ่านเข้าประตูวัดอัมพวันกันเลยคราวนี้ หยุดนิ่งแล้วฟังกระแสจิตส่งโทรจิต ไปถึงกุฏิหลวงพ่อพระภาวนาวชิรวิธาน ช่วงระหว่างวันที่ ๑๑ พ.ค. - ๒๒ พ.ค. ๓๕ นึกตรวจข้อสอบด้วยโทรจิต จุนภาพโฟกัสหาความชัดของเลนส์ในกระแสจิต ฉายไปเรื่อย ๆ โฟกัสภาพไปเรื่อย ๆ เห็นหลวงพ่อยุ่ขณะมีญาติโยมหลายคน ไม่เอา เปลี่ยนใหม่ โฟกัสภาพใหม่ จุนคลื่นกระแสจิตใหม่ เอาตรงจุดที่หลวงพ่อกำลังวาง เลี้ยวเว็บที่หลวงพ่อกำลังวาง นี่แหละโทรจิต โฟกัสภาพจุนคลื่นกระแสจิตพุ่งไปกระทบเฉียบพลันเปรี้ยงเลย หลวงพ่อยิ้มเบิกบานแผ่ความเหน็ดเหนื่อยกรังงานปลุกคน

ตั้งปราชญ์จินตนาการว่า “คิดการปีเดียว ปลุกพิชล้มลุก คิดการร้อยปีให้ปลุกคน” เหนื่อยแต่แผ่ความเอิบอ้อมอยู่ในกระแสธารบุญกุศลมหาศาลไหลหลังดงทะเลกว้างใหญ่ ย่อมเป็นที่พึ่งของเหล่าสรรพสัตว์ คือต้นฉบับข้าพเจ้าเขียนไว้แล้ว แต่ไม่ส่งไปกลับส่งโทรจิตไปถามหลวงพ่อก่อนว่า ใช้ได้หรือเปล่า ความนึกคิดประสบการณ์ฝึกฝนแบบง ๆ ปลา ๆ ของข้าพเจ้าเป็นอย่างไร **หลวงพ่อดูรายงานต้นฉบับด้วยตาทิพย์ปรุฟเสร็จ อธิมเอส ตำนานจิ ให้รับส่งต้นฉบับพร้อมรูปถ่ายมาให้ทันลงหนังสือ กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ ภายใต้น ๗ วัน** ท่านผู้อ่านอย่างเพิ่งเชื่อข้าพเจ้า เอาไปลองปฏิบัติสมาธิดูก่อน ใช้สมาธิเป็นกุญแจเปิดมิติแห่งกาลเวลา เราจะพบหมดทั้งสามภพ อดีต ปัจจุบัน อนาคต หมดเลยขอรับ

หลวงพ่อพระภาวนาวชิรวิธานมักตั้งคำถามว่า “นึกคิดซิ มันใช้จิตดวงเดียวกันหรือเปล่า” จิตที่หลุดเหวี่ยงหมอง ในขณะนั้นพอมีไครมาบอกว่า เรา หรือ ตนเอง มีโชคดีนะ ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน หรือมีโชคลาภลอยได้เป็นแสนเป็นล้าน จิตที่เคยฟุ้งเหวี่ยงเหวี่ยง เมื่อตอนที่นึกถึงวันแล้ววันเล่าถูกเจ้าของบ้านเขาทวงค่าเช่าบ้าน เขาทวงค่าผ่อนงวดบ้าน งวดรถ แล้วอู๋ มีโชคฟลุ่กลาภลอย และมีลาภเดินมาชน มีเงินทองไหลมาหา ปลดเปลื้องทุกข์หลุดพ้นไป โลงอกไป จิตแต่ละช่วยแต่ละจึงหะที่สัมผัสแล้วกระแทกเลื่อนไหล มันเป็นจิตดวงเดียวกันหรือเปล่า ข้าพเจ้าขอตอบว่าไม่ใช่จิตดวงเดียวกัน มันเคลื่อนไหวเลื่อนไหล มันเปลี่ยนไป เป็นระบบดังนี้ครับ ระบบ ๒ จึงหะครับ คือ **อดีต กับ ปัจจุบัน** เท่านั้นเอง **ในปัจจุบันมีอดีตอยู่แล้ว ในปัจจุบันมีอนาคตอยู่แล้ว อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา มันอยู่ในหนึ่งเดียวเท่านั้น** บางทีนึกายเขิน เขาสอนเคล็ดว่า ใช้วิธี “ลิ้มตัวไร้ตน” มันมีแค่ ๒ จึงหะ อดีตกับปัจจุบันเท่านั้น เมื่อมันมี ๒ จึงหะ เอะละ ต่อนเข้าดอก ตีรั้วล้อมเลย ต่อนให้จมนมในกระดานเลย หมากเดินชดนี้มันมีแค่ ๒ จึงหะ นึกเป็นปัจจุบัน พอรู้อ ร้องอ้อ เป็นยังงี้ นึก ตริก คิด มันเป็นอดีตทันที เมื่อ ตัวรู้ ผุดขึ้นถูกไหมครับ มันมีแค่ ๒ จึงหะ เราจับจุดนี้เอามาใช้ลงว่า มันก็มีแค่เลข ๐ กับเลข ๑ เท่านั้นเอง พอขยายออกมาแบบนี้ นักคอมพิวเตอร์ป้อนข้อมูลใส่เข้าเครื่องได้แล้ว เดียวเอะมันไหลออกมาเหมือนถอดเทปยาวไม่รู้จบเลย จะขอทราบเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน อนาคต เจ้าหลักการ ๒ จึงหะนี้มันนะคลี่ขยายแปลงออกมาเป็นภาพลอยเด่นออกมาเลย เหนือกว่าตัวอักษรเสียอีก มันแปลงออกมาเป็นภาพชัดแจ้ว เหมือนกับเรานั่งคุยกันอยู่อย่างนี้เลย

ก็เลข ๑ ถึงเลข ๙ มันเกิดจากหลักไหน มันเกิดจากเลข ๐ ตัวเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นหลวงพ่อพระภาวนาวชิรวิธานถึงบอกได้ว่า ใครไปขอหวยกับพระ ใครเข้าวัดไปให้พระรดน้ำมนต์ ไปขอหวยกับพระโง่งนั่น นึกออกไหมครับ โง่ตอนไหน ถ้ามแบบนี้ โง่ตอนไหน พระพุทธเจ้าให้วิชาดีไว้แล้วขอรับ “**สมาธิ**” ตัวเดียว เน้นอีกครั้ง “**สมาธิ**” ตัวเดียวคนให้เออะ หาให้พบ แล้วอย่างอื่นได้หมด นรกไม่ได้อยู่ที่ใต้ดิน สวรรค์ไม่ได้อยู่บนฟ้า มันซ่อนหลือมกันอยู่ในภพเดียวกะพวกเราที่เดินกันซลมนซวกไขว้ออยู่วัน ๆ นี้แหละ

ข้าพเจ้าไม่ขออธิบายเรื่องกรรมนำไปเกิด เกิดเป็นสัตว์ เปรต เตรัจจถน เทวดา มนุษย์ กรรมนำไปเกิดอย่างไร หลวงพ่อพระภาวนาวชิรวิธานอธิบาย ผมใสสว่างตรงเรื่องกรรมนำไปเกิด ตรงนี้จนแต่อธิบายไม่ได้แต่เข้าใจ แล้วจะทำอย่างไร ก็ปล่อยเป็นหน้าที่ของ “**ครูใหญ่เจ้าเก่า**” คือ “**สมาธิ**” เขามาอธิบายให้ข้าพเจ้าทราบเอง ไครอธิบายยังงี้ก็เข้าใจ เข้าใจอย่างมากที่สุดก็ได้แต่ตอบว่า รู้แล้ว รู้แล้ว แต่ของจริง ๆ แล้วไม่มีทางรู้ได้จริง ๆ เลย ถ้า “**ครูใหญ่เจ้าเก่า คือ สมาธิ**” เขาไม่บอกอธิบายให้ฟังเป็นไงครับทฤษฎี ๒ จึงหะ ลบอดีตทิ้ง เหลือแค่ปัจจุบัน มันมีแค่ ๐ กับ ๑ เท่านั้นเอง อดีต กับ ปัจจุบัน อดีตมันเลข ๐ ถูกไหมครับ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ ชูธรรมโม

เห็นธรรมด้วยตนเอง
www.jarun.org

----- จบ -----